

som i Fjor undtagen paa et enkelt Punkt. Da Lovforslaget kom fra Folketinget i Fjor, fandtes der en Bestemmelse om, at de Laan, her er Tale om, skulde kunne amortiseres med en længere Frist end i den nugældende Lov bestemt. Denne Bestemmelse var Genstand for Kritik baade i det andet Ting og i dette høje Ting, og jeg har ment det rigtigst ikke at medtage den i Aar, selv om jeg personlig mener, at Spørgsmaalet har mere teoretisk Interesse, idet det jo er givet, at hvis Amortisationsfristen er kortere, vil det efter nogen Tids Forløb staa Laantageren frit for at optage fornyet Laan og paa denne Maade bevare Forholdet uforandret. Imidlertid er Betænkelighederne ved den længere Amortisationsfrist sikkert i alt Fald teoretisk berettigede, og da der her er Tale om en Statsgaranti, er det vistnok rigtigst ikke at forlænge den nugældende Amortisationstid. Alle de øvrige Bestemmelser, som de to Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet har ønsket, og som blev vedtaget i Folketinget, findes i Lovforslaget igen uforandrede som i Fjor. I § 4 bemyndiges Indenrigsministeren til at optrykke Loven med de Ændringer, som maatte blive vedtaget, og som Vejledning er Loven af 1880 aftrykt som Bilag, saaledes som den vil se ud, naar de i dette Lovforslag indførte Ændringer vedtages.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Styrelsen af Statsbanerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1559).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Paa Grund af den betydelige Interesse, der knytter sig til den Sag, der her staa paa Dagsordenen, tror jeg at turde gaa ud fra, at Medlemmerne af dette høje Ting vil have fulgt de Forhandlinger, som er førte om Lovforslaget i Folketinget, og vil have gjort sig bekendt med det be-

tydelige Materiale, som har ledsaget det, og jeg har derfor tænkt mig ikke at behøve at trætte ærede Medlemmer af dette høje Ting med nogen længere Tale her ved Sagens første Behandling. Jeg skal derfor kun minde om, at Forslaget er udarbejdet paa Grundlag af og i væsentlig Tilslutning til Statsbaneudvalgets Betænkning, dog saaledes, at denne Betænkning har været Genstand for en udførlig Erklæring af Statsbanernes Generaldirektion og derhos tillige for en ogsaa meget udførlig Betænkning fra Tjenestemændenes Organisationers Side. Det betydelige Materiale, som saaledes har foreligget om denne Sag, har altsaa dannet Baggrunden for Udarbejdelsen af dette Forslag, men jeg maa sige, at til Trods for, at der jo fra Generaldirektionens Side er blevet rettet en ikke uvæsentlig Kritik overfor Statsbaneudvalgets Resultater, har Ministeriet paa alle væsentlige Punkter kunnet slutte sig til de Synspunkter, som er blevet gjort gældende i Statsbaneudvalget. Dog er der foretaget visse Afvigelser fra Statsbaneudvalgets Forslag, men disse Afvigelser har alle forinden Forelæggelsen i Rigsdagen ogsaa i det væsentlige faaet Udvalgets Godkendelse.

Efter det foreliggende Forslag gives der Statsbanernes Administration saa vidt muligt frie Hænder i Enkelthederne. Det er blevet anført som en Anke imod Forslaget, at det kun udviser Konturerne af den Organisation, under hvilken Statsbanerne skulde arbejde. I mine Øjne er dette en Fordel ved Forslaget, da en Virksomhed, der omfatter saa mange forskellige Dispositioner som Statsbanerne, utvivlsomt staa sig ved at have saa frie Hænder som muligt i Enkelthederne. I Forhold til den nuværende Ordning gør Forslaget den Forandring, at Generaldirektøren for Statsbanerne kommer til at staa umiddelbart under Ministeren for offentlige Arbejder som en Departementschef, det vil sige med direkte og mundtligt Referat overfor Ministeren, medens Forholdet for Tiden er dette, at Statsbanesagerne passerer Departementet gennem et Kontor for Statsbanesager. Gennem denne Forandring, hvorved Generaldirektøren bliver stillet i umiddelbart og mundtligt Forhold til Ministeren, er det min Overbevisning, at man vil opnaa et betydeligt bedre Samarbejde mellem Ministeren og Generaldirektionen, og at man i Virkeligheden ogsaa vil opnaa en bedre Forbindelse mellem Administrationen og Rigsdagen, for hvis Ønsker og Mening